

EL CEGANT

QUE VA

APRENDRE

A

LLEGIR

$$4 \times 5 = 20$$

Hi havia una vegada un món ple de plantes, d'animals i de fantasia. Jo soc un gegant que viu dins d'una casa enorme, que està dins d'una muntanya. A cinc kilòmetres hi ha una caseta com una formiga on viuen milions i milions de nanos. A mi no m'agrada llegir, però com no llisc tampoc sé escriure. El que sí que sé molt bé és jugar al futbol. En canvi, als milions de nanos els encanten els contes, tenen fins i tot una biblioteca diminuta. Els agrada llegir: no el futbol perquè pensen que és massa competitiu.

Un dia van vindre a visitar-me a ma casa dos fades, una contenta i un'altra enfadada. Les fades tenien una missió per a mi. La contenta va dir: la teua missió és anar a un altre planeta, és a dir al planeta Terra. La fada enfadada va dir: la teua missió és escriure un conte. Les fades em van donar un mapa per a viatjar: un paper per a escriure, però com sabré què diu al mapa: escriure un conte, ja, ja, ja, van riure els nanets que estaven prop. No vaig poder fer cap de les missions, amb les ganes que tenia. Aleshores, les fades: els nanets vam dir-me que podia anar a aprendre a l'escola del bosc.

La mestra era una formigueta molt simpàtica i treballadora. La classe estava feta amb arbres, les taules de troncs, les cadires de teles enganxades en una corda i els llapis eren pedres pintades. La formigueta mestra havia de pujar a una branca per a explicar. Per al meu aniversari em van regalar els nans: llapis de colors, gomes, unes sabates i una màquina de més o menys 25.000m per endollar-la i aprendre molt. Un dia, les dues fades em van esperar a la porta de l'escola i em van dir: ja saps escriure i llegir molt bé, ja pots viatjar. Així és com vaig anar al planeta Terra, em va costar set dies i sis nits. Ho vaig

passar molt bé: en tornar vaig poder escriure un conte molt divertit del meu viatge. A més, com ja m'agradava llegir, vaig muntar una biblioteca per a compartir lectures amb els amics i les amigues

del bosc.

